

TIDNINGEN

Edited by Foxit PDF Editor
Copyright (c) by Foxit Software Company, 2004 - 2007
For Evaluation Only.

MAGASIN
NUMMER 27 VECKA 36, 2005

7

*Medal Orderu
na wniesek dzieci
nadaje
Erik Gunnar
Eriksson
Medal Wielki
Orderu Wsmiechu*

JÄGARPRAT
PÅ PASSET
SID 4

16 TIMMARS
DANS PÅ MARAN
SID 14

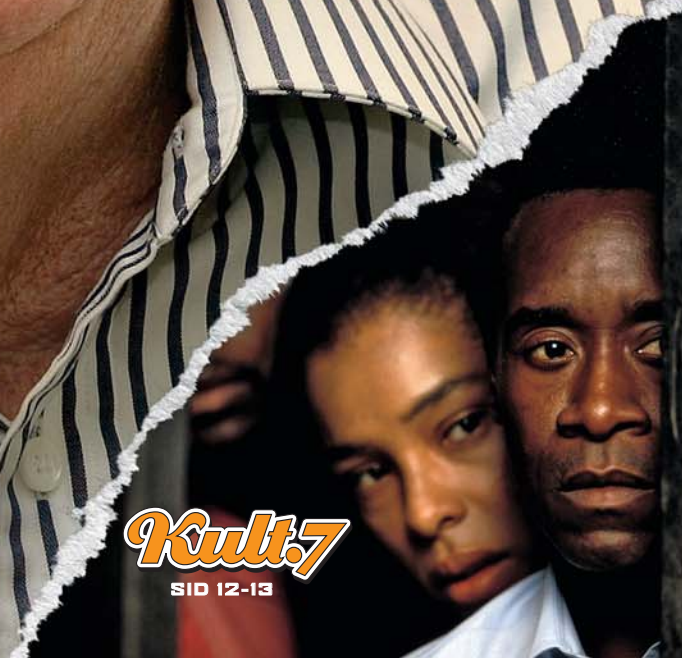
RYSK ORDER FÖR
EDVARDSSONS
SID 6

**GUDS EGEN TOKSKALLE
GER UT SINA MEMOARER**

SID 10-11

Kult.7

SID 12-13

GUDS EGEN TOKSKALLE GER UT SINA MEMOARER

Erik Gunnar Erikssons insamlingar har räddat livet på hundratusentals barn runt hela världen. Nu ger Kommandören av Peru, Barnens fredspristagare och Riddaren av Rumänien ut sin bok. Och nöjer sig numera som Livsjutaren av Kärrsjö.

TEXT: Jimmie Näslund FOTO: Håkan Nordström & Hoppets Stjärna

PORTRÄTT

Han är en relativt kort man. Ett ganska alldagligt utseende för en man i hans ålder där glasögonen vilar trygga på näsryggen och det gråvita håret har tendenser till självlockighet. Så långt är allt normalt.

Det är när han öppnar munnen som uppmärksamhet riktas mot Erik Gunnar Eriksson. Ty grundaren av Tältmissionen

och hjälporganisationen Hoppets Stjärna är en entreprenör av stora mått. Och en talare av rang.

75 år har han hunnit bli. Många andra i Erik Gunnars ålder har sedan länge gått i pension, men även om han slagit av på tempot kan han inte släppa välgörenhetsarbetet helt.

– Jag fungerar som rådgivare om de behöver min hjälp.

ERIKSSON HAR VARIT MED om mycket, och han delar med sig av upplevelserna i sin bok. Som den gången med dåvarande påven, Johannes Paulus II. Eriksson skulle

motta en utmärkelse ur påvens hand och hade för ändamålet hyrt in en fotograf för att föreviga den högtidliga stunden. När så påven och Erik Gunnar möttes tog känslorna överhanden för fotografen – som totalt glömde den uppgift han var avlönad för.

– Du vet, han föll ned på knä och försökte kyssa påvens hand, han blev som tokig. Därför fick jag bara en väldigt konstig bild av oss, skrattar Eriksson.

Det har inte varit någon lätt resa. Ändå kan Hoppets Stjärna stoltsera med en verksamhet långt över deras vildaste förhoppningar.

– Vi började från scratch med en enda givare. Idag har vi 30 000 fasta och det känns naturligtvis fantastiskt.

Han har också använt sig av en lite anorlunda taktik; lova först – och infria sen.

– Många gånger fick jag höra att ”du kan inte lova om du inte har några pengar”, men det blev min drivkraft. Man kommer hem och så har man kanske lovat bygga ett

GER UT BOK. Välgöraren blir författare.

barnhem. Då måste man se till att lyckas med det.

Alla Erikssons kamper finns återgivna i den självbiografiska boken ”Guds egen tokskalle”. Själva skrivandet har dock hans sekreterare stått för; detta eftersom Eriksson själv har problem med att uttrycka sig i skrift efter en olycka i unga år. Att uttrycka sig i tal finns däremot inga som helst bekymmer med. Därför har han dikterat.

ERIKSSONS BOK BÄR också på svidande kritik mot det system som försvårat deras arbete, de kyrkor som aldrig accepterade Tältmissionen och Hoppets Stjärna – och mot den svenska avundsjukan.

– Jag hoppas att skammens rodnad ska färga deras kinder, säger Erik Gunnar Eriksson; Kommandören av Peru, Barnens fredspristagare och Riddaren av Rumänien.

Guds egen tokskalle. ■

ERIK GUNNAR ERIKSSON

Utdrag ur Erikssons bok, ”Guds egen tokskalle”:

”En annan kvinna kom just då gående över området, bland sopor och kartonghus, med något i sina armar. Då hon närmade sig med fasta steg och blicken stadigt riktad mot mig, såg jag att hon bar på ett litet barn. Hon stannade framför mig. Hon lyfte upp sitt nakna lilla gossebarn och lade honom i mina händer. Jag blickade ner på ett starkt undernärt babyansikte. Hans mage var som en ballong, säkert var den full av mask. Ben och armar var som tändstickor, och jag kände hur det brände i mina händer från den feberheta spåda kroppen. Mamman viskade till mig: ”Vill du be till Gud att min lille son får leva.”

Jag såg än en gång ner i de stora feberblanka ögonen och då brast något inom mig. Det gick inte att hålla tårarna tillbaka. Jag grät över barnets hopplösa situation och min egen oförmåga att hjälpa. Jag hade inget, inte ens en liten kexbit med mig.

Min bön blev kort och intensiv:

”Herre, låt den lille få dö nu och befrias från sitt lidande.”

Döden var den enda befrielsen som jag kunde se för det sjuka barnet.

Medan jag var försjunken i bön hände något inom mig. Jag sa till mig själv att jag måste göra något för barnen. Kallelsen intensifierades och jag vände mig till Aldor Pettersson:

”Tänk om vi kunde bygga ett barnhem här uppe”, utbrast jag.

”Det är en dröm jag har haft i 40 år”, svarade han.

Jag lämnade tillbaka det döende barnet till mamman och hon gick sin väg, försvann in i ovissheten om sin och sitt barns framtid.”

Viktiga datum i Hoppets Stjärnas historia:

1970

Barnhemmet Estrela da Esperança, (Hoppets Stjärna) i Brasilien öppnas.

1978

Hoppets Stjärnas grundare Erik Gunnar Eriksson blir hedersmedborgare i Brasilien.

1989

De första långtradarna med hjälp kör in i ett revolutionshärjat Rumänien på juldagen. Detta blir startskottet för ett omfattande arbete bland Östeuropas barn.

1994

Hoppets Stjärna mottar det polska fredspriset. >

1998

Hoppets Stjärna går som första internationella hjälporganisation in i Kina efter den stora översvämningskatastrofen. Insatsen räddar livet på tusentals drabbade kineser.

1998

Hoppets Stjärna får genom Erik Gunnar Eriksson motta ryska presidenten Boris Jeltsins hedersmedalj.

1999

Som tack för många ideella insatser bland utsatta människor tilldelas Hoppets Stjärna konungens medalj i åttonde storleken i högblått band. Medaljen mottas av Hoppets Stjärnas grundare Erik Gunnar Eriksson på Stockholms slott den 6 juni 1999.

PRISAS. Träffar kungaparet.

2003

Hoppets Stjärna är första svenska hjälporganisation på plats i krigets Irak. Förra officeren Gunnar Hällgren levererar medicinsk syrgas till sjukhusen i södra Irak.

PÅVEN. Ett av Erik Gunnars oförglömliga möten.

BARN. Erik Gunnar och Drottning Silvia med "sitt" barn.

